
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 164, maart, april 2020

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

De Openbaring van Jezus Christus aan Johannes

Deel 13

Twee Profetische Sleutels

“Wie een oor heeft, hore, wat de Geest tot de gemeenten zegt ...” (Openb 3:22).

Openbaring 2-3 is de profetie over geestelijke geschiedenis van de gemeente van Jezus Christus, het volk dat God voor Zijn naam vergadert (Hand. 15:4). Wanneer dit volk is gevormd, is de volgende stap de opname van de gelovigen (1 Thess. 4:16,17), gevolgd door de gebeurtenissen voor de rechterstoel van Christus (Openb. 1:9-20). In deze studie zullen we nog niet Openbaring 4 bespreken, maar het profetische raamwerk van Openb. 1-18 behandelen. We zullen in de volgende studie de aloude vraag behandelen of de gemeente van Jezus Christus geheel of gedeeltelijk door de Verdrukking zal gaan. Daarna zullen we met Openbaring 4 van start gaan. Om het boek Openbaring goed te plaatsen in het geheel van de Schrift, is het nodig om twee sleutels te kennen:

- 1) de zeventallige indeling van de Bijbel, en
- 2) de profetie van de zeventig jaarweken van Daniël.

1. De zeventallige indeling van de Bijbel:

De Bijbel is een boek dat zich bezighoudt met een periode 7000 jaar. We zien dit in de zeven dagen in Genesis 1:1-2:4 dat een raamwerk vormt van de 7000 jaar van Adam tot het einde van het Messiaanse tijdperk. De zevende dag dat God rustte, is een type van de rust van het komende Messiaanse tijdperk. Deze hele **zeventallige indeling van de Bijbel** zien we in heel de Bijbel, bijvoorbeeld in de zeven tekenen in het evangelie naar Johannes. God neemt 7 dagen - 7000 jaar - om een gevallen schepping terug te brengen tot Zichzelf. In de type is een dag van 24 uur een periode van 1000 jaar in de antitype (vgl. 2 Peter. 3:8). Schematisch zien we dan het volgende:

	Adam – Abraham	Abraham - Golgotha	Golgotha – Koninkrijk	<i>Verdrukking</i>	(Messiaanse) Koninkrijk	
Eeuwigheid	2000 jaar	2000-7 jaar	2000 jaar	7 jaar	1000 jaar	Eeuwigheid
<i>Rentmeester.</i> (1 Cor. 10:32)	(Sommigen uit) de volkeren	Jood	Gemeente van God	Jood	<u>hemels</u> : Gemeente van God <u>aards</u> : Jood	
vorige “eeuwen”	6000 jaar: de “huidige eeuw”				1000 jaar: de “komende eeuw”	komende “eeuwen”

In Openbaring 1:9-20 zien we de opgenomen gemeente van Jezus Christus in het oordeel voor Christus als rechter. Chronologisch zou dit Bijbelgedeelte achter Openbaring 3 moeten staan, maar de brieven aan de zeven gemeenten stellen het oordeel voorop en laten de basis van dat oordeel zien in de geschiedenis van de gemeente van Jezus Christus. De periode van 2000 jaar van Golgotha tot het Messiaanse koninkrijk wordt profetisch samengevat in Openbaring 2-3.

Vanaf Openbaring 4:1 verandert het onderwerp met de woorden “*na deze dingen*”. Welke dingen? De dingen die betrekking hebben op de gemeente van Jezus Christus. De vertaling “*na deze dingen*” is in het Grieks *meta tauta*, en kan ook vertaald worden met “hierna”. We komen vergelijkbare uitdrukkingen tegen in Openb. 1:19; 4:1; 7:1, 7:9; 9:12; 15:5; 18:1; 19:1 en 20:3. Steeds wanneer we *meta tauta* in het boek Openbaring tegenkomen, geven ze een markering aan. Het kan zijn dat Johannes iets zag of hoorde (7:1,9; 15:5; 18:1; 19:1), of dat iets in de toekomst lag (4:1), of dat bepaalde gebeurtenissen er op volgden (9:12; 20:3). In Openbaring 1:19 zien we dat *meta tauta* betrekking heeft op wat Johannes had gezien en gebeurtenissen die volgden. Het is raadzaam de vertaling van de negen *meta tauta* te markeren in onze Bijbel.

1.1. De zeventallige indeling in het evangelie van Johannes:

Het evangelie naar Johannes is opgebouwd rond **zeven** tekenen die verwijzen naar een bepaalde dag binnen de zeventallige indeling van de Bijbel, in overeenstemming met het raamwerk in Genesis 1:1-2:3.

Het **eerste** teken vinden we in Johannes 2:1-11. Jezus veranderde zes vaten water in wijn op de “derde dag” (Joh. 2:2). Deze derde dag is het Messiaanse tijdperk en daarom de derde dag gerekend vanaf Golgotha, “*twee dagen na*” de dood van Christus. Maar het is ook de zevende dag gerekend vanaf Adam. Deze verwijzing naar de zevende dag laat Johannes ook zien. In Johannes 1:29 wordt “*de volgende dag*” genoemd, dat is de tweede dag. “*De volgende dag*” in Johannes 1:35 is dan de derde dag en “*de volgende dag*” in Johannes 1:44 is dan de vierde dag. “De derde dag” in Johannes 2:1 wijst dan drie dagen verder, naar de zevende dag. De derde dag en de zevende dag kunnen daarom verwijzen naar dezelfde dag. We moeten ons daarom steeds bewust zijn vanaf waar de Schrift met de telling begint.

Het **tweede** teken vinden we in Johannes 4:40-54. Jezus bracht twee dagen door in Samaria (vers 41), en verwijst typologisch naar de periode dat de Gemeente van God rentmeester is. Na twee dagen (vers 43), op de derde dag, zal Hij zich weer tot Israël keren (Hosea 5:15-6:2; Hand. 15:14-18). Deze derde dag, gerekend vanaf Golgotha, is opnieuw een verwijzing naar het Messiaanse tijdperk, zoals ook het geval is bij het eerste teken.

Het **derde** teken vinden we in Johannes 5:1-9, waar een man na 38 jaar wordt genezen. Dit getal 38 komen we ook tegen in Deuteronomium 2:14, de tijd dat het volk Israël door de woestijn reisde. Daarna lag het beloofde land in zicht; opnieuw is de typologische verwijzing naar het Messiaanse tijdperk. Bij het derde teken is er geen directe verwijzing naar een derde of zevende dag, maar indirect is dit wel het geval.

Het **vierde** teken vinden we in Johannes 6:1-14. Ook hier vinden we geen dag vermeld, maar wordt het Pascha genoemd. Het Pascha in Leviticus 23 heeft betrekking op de toekomstige verlossing van Israël, wanneer Israël de Heer als “*het Brood des Levens*” zal ontvangen. Het is een verwijzing naar de derde dag vanaf Golgotha of de zevende dag vanaf Adam. Deze zevende dag komen we ook tegen in Matthéüs 9:2: “*En zes dagen later [op de zevende dag] nam Jezus Petrus en Jacobus en Johannes mee en leidde hen een hoge berg op, hen alleen.*” De geschiedenis van de verheerlijking op de berg verwijst naar het komende Messiaanse tijdperk, wanneer Christus in heerlijkheid zal heersen.

Het **vijfde** teken, in Johannes 6:15-21, geeft typologisch hetzelfde weer, namelijk het terzijde stellen van Israël (vers 15), een periode waarin de Gemeente van Christus rentmeester is (2000 jaar), de Verdrukking van de 69e jaarweek in Daniël (vers 16-18), waarin het voor Israël “donker” en “onstuimig” wordt, de wederkomst van Christus (vers 19, 20) en het aannemen van Christus door Israël (vers 21a) en het herstel van het land Israël (vers 21b).

Het **zesde** teken, in Johannes 9:1-41, gaat over de genezing van de blinde man op de Sabbat, de zevende dag, en verwijst typologisch naar het Messiaanse tijdperk. Op de zevende dag zal Israël haar Messias zien en verlost worden. Het is de zevende dag (na 6000 jaar), gerekend vanaf Adam.

Het **zevende** teken, in Johannes 11:1-44, heeft te maken met de opstanding van Lazarus. Deze opstanding vond plaats nadat de Heer *twee dagen* uit Judea weg was (11:6) en Lazarus al vier dagen in het graf lag (11:17). Israël is al vier dagen in het graf, 4000 jaar, maar nu gerekend vanaf Abraham en 2000 jaar gerekend vanaf de dood van Christus.

1.2. De indeling van de boeken van het Nieuwe Testament

Behalve de indelingen van de Schrift in zeven dagen van duizendjaar, kennen de bijbelboeken van het Nieuwe Testament op zich een verdeling in zeven. Het gaat hier dan niet om de dagen van de zeventallige indelingen, maar hoe het boek zelf ingedeeld moet worden. Het getal “zeven” laat de compleetheid zien van wat in beeld is.

Vaak zien we een indeling in vier en zeven. In de brieven zijn de eerste vier gewoonlijk gericht op uitleg en leerstelling. De laatste drie zijn dan praktisch. De boeken Handelingen, Romeinen en Hebreeëen liggen voor de hand. De kleinere bijbelboeken zijn wat lastiger. Laten we er een paar bekijken, waaronder natuurlijk het boek Openbaring.

Handelingen	Hoofdstukken	Inhoud	Plaats	Personen
1	1	Jezus op aarde Matthias gekozen	Jeruzalem	Jezus Petrus
2	1-8:4	Komst van de Geest Stephanus gestenigd	Jeruzalem	Heilige Geest Petrus
3	8:5-9:43	Samaria Bekering Paulus Judea Kamerling	Samaria Damascus Judea	Petrus Filippus
4	10-12	Bekering Cornelius Antiochië Herodes en bevrijding van Petrus	Caesarea Jeruzalem Antiochië Jeruzalem	Petrus Barnabas
5	13-15	Vergadering Jeruzalem Eerste zendingsreis Cyprus en Klein-Azië	Antiochië Jeruzalem	Paulus Barnabas
6	16-20	Tweede zendingsreis Europa	Filippi Thessaloniki Korinthe Efeze	Paulus Silas
7	21-28	Paulus' reis naar Jeruzalem en Rome	Jeruzalem Caesarea Rome	Paulus

Romeinen	Hoofdstukken	Inhoud	Leerstelling
1	1-3	Niemand rechtvaardig (Jood en heiden)	Ongerechtigheid van de mens Gerechtigheid van God
2	4,5	Abraham (4) Adam en Christus (5)	Rechtvaardiging
3	6-8	Dood voor de zonde, levend voor God (6) Dood voor de wet (7) Wandel in de Geest (8)	Heiliging
4	9-11	Uitverkiezing Israël (9) Behoud Israël (10) Toekomst Israël (11)	Profetisch
5	12-14	Huidig tegenover de wereld (12) Overheden (13) Aanvaarding in gemeentelven (14)	Praktisch
6	15	Hoop van de heidenen	Praktisch
7	16	Groeten, waarschuwing, lofzegging	Praktisch

Hebreeën	Hoofdstukken	Inhoud	Leerstelling
1	1,2	Christus boven de engelen	
2	3,4	Christus boven Mozes	
3	5-7	Christus boven Aäron	
4	8-10	Nieuwe Verbind beter dan Oude Verbond	
5	11	Geloof	Aansporend
6	12	Tuchtiging	Aansporend
7	13	Vermaningen en zegenbede	Aansporend

Filemon	Verzen	Inhoud
1	1-3	Groet
2	4-7	Dankzegging
3	8-14	Bekering en herstel van de slaaf
4	15-21	Geen slaaf, maar geliefde broeder
5	22	Komst van Paulus
6	23,24	Groeten
7	25	Zegenbede

1.2.1 De indeling van het boek Openbaring

Openbaring	Hoofdstukken	Inhoud	
1	1	Jezus te midden van de zeven gouden kandelaren	"Wat je gezien hebt"
2	2,3	Zeven gemeenten	"Wat is"
3	4-11	Zeven zegels Zeven bazuinen	"Wat na deze zal gebeuren"
4	12-14	Vrouw in de hemel en op aarde	Symbolisch
5	15,16	Zeven schalen	Letterlijke
6	16,18	Vrouw op aarde (hier)	Symbolisch
7	19-22	Vrouw in de hemel (bruid)	Letterlijk

Het boek Openbaring kan op basis van Openbaring 1:9 ook in drieën worden ingedeeld:

1. "Wat je gezien hebt" (1:1-20)
2. "Wat is" (2:1-3:21)
3. "Wat na deze zal gebeuren" (4:1-22:21)

De chiasmische structuur van het boek Openbaring

Binnen sommige kringen is de bestudering van de Bijbel nauw verbonden met de chiasmische structuur van de Bijbel. Het werd met name populair door E.W. Bullinger die de chiasmische structuur van de Bijbel "The Law of Correspondence" ("De Wet van de Overeenstemming") noemde. Chiasme komt voor in de Bijbel, maar de vraag blijft hoe ver het doorgevoerd kan worden. Chiasme wordt vaak toegepast op zinnen, paragrafen, onderwerpen, van hoofdstukken tot complete Bijbelboeken toe. We zullen chiasme hier bespreken, opdat de lezer zelf zijn of haar mening hierover kan vormen.

Chiasme of kruisstelling is de stijlfiguur die bestaat uit een verbinding van woordparen in tegengestelde orde. In een kruisstelling van bijvoorbeeld twee zinnen worden de corresponderende termen in tegengestelde volgorde geplaatst. Het is een vorm van omgekeerd parallellisme. Een voorbeeld. Psalm 6:10:

*"Gehoord heeft de HERE mijn smeking,
de HERE, mijn gebed neemt Hij aan."*

"In vers 10a staat het werkwoord voorop, in vers 10b achteraan. In vers 10a staat het object (mijn smeking) achteraan, in vers 10b (mijn gebed) in het midden. Op deze wijze wordt bereikt dat in vers 10b "mijn gebed" omsloten staat binnen de naam van God en "aannemen". God omvat het. De chiasmische structuur kan ons iets vertellen over het karakter van God. Door het kiezen van bepaalde structuur wordt de totale boodschap verduidelijkt of kunnen accenten worden gegeven. Martin Buber gebruikte daarvoor de uitdrukking: "*die Sprache der Botschaft*". De taal die bij de boodschap hoort. Vorm en inhoud zijn één geheel. Ze kunnen niet gescheiden worden. Het is "*das Formgeheimnis*", het geheim van de vormgeving. Structuur verwijst naar het wezen. Dit is een typische Hebreeuwse manier van benaderen en uitdrukken. We kunnen de volgende chiasmische stijlvormen onderscheiden:

1. Alternatie

1.1 Eenvoudige alternatie, bestaande uit twee onderwerpen en vier regels

Jesaja 52:13-15:

- A 13 De hoogheid en verhevenheid Knecht van de Heer
 - B 14 De ontzetting van velen over de diepte van Zijn vernedering
- A 15 Het opspringen van vreugde van vele natiën
 - B 15 De verwondering van zelfs koningen over zijn heerlijkheid

1.2 Herhaalde alternatie, met twee onderwerpen die vaker worden herhaald

Jesaja 28-35:

- A 28:1-22 Looft de Here in de hemel
 - B 28:23-28 Benoemen van wat in of aan de hemel is
- A 29:1-21 Looft de Here in de hemel
 - B 29:22-24 Benoemen van wat in of aan de hemel is
- A 30:1-11 Looft de Here in de hemel
 - B 30:12-33 Benoemen van wat in of aan de hemel is
- A 31 Looft de Here in de hemel
 - B 32 Benoemen van wat in of aan de hemel is
- A 33:1-12 Looft de Here in de hemel
 - B 33:13-24 Benoemen van wat in of aan de hemel is
- A 34 Looft de Here in de hemel
 - B 35 Benoemen van wat in of aan de hemel is

1.3 Uitgebreide alternatie, bestaande uit meer dan twee onderwerpen

Psalm 148:

- A 1 Looft de Here in de hemel
 - B 2-4 Benoemen van wat in of aan de hemel is
 - C 5 Aansporing om de naam van de Heer te loven
 - D 5,6 Argumenten
- A 7 Looft de Here op de aarde
 - B 7-12 Benoemen van wat op de aarde is
 - C 13 Aansporing om de naam van de Heer te loven
 - D 13,14 Argumenten

2. Introversie

Jesaja 1-5:

- A 1 De woorden van de Here tot de Wijngaard: "Hoort toch"
 - B 2:1-5 De toekomstige heerlijkheid van Zion
 - C 2:6-22 De zonden van Juda (mannen). Het oordeel voorzegt
 - D 3:1-11 De politieke val van Juda
 - D 3:12-15 De leiders de oorzaak; de Here gaat in het gericht
 - C 3:16-4:1 De zonden van Juda (vrouwen). Het oordeel voorzegt
 - B 4:2-6 De toekomstige heerlijkheid van Juda
- A 5 Het lied van de Wijngaard: "Wee u"

De geschiedenis van Jozef (Gen. 37: 2-50:21):

Inleiding (37:1,2)

- A** 37:1-11 De vijandigheid van Jozefs broers
 - B** 37:12-36 Schijnbare dood van Jozef; Jacob rouwt
 - C** 38:1-26 Tussenstuk: Juda en Tamar
 - D** 38:27-39:23 Onverwachte ommekeer
 - E** 40:1-42:57 Wijsheid van Jozef
 - F** 43:1-46:7 Reis naar Egypte
 - X** De genealogie van Israël
 - F** 46:28-47:12 Verhuizing naar Egypte
 - E** 47:13-26 Wijsheid van Jozef
 - D** 48:1-22 Onverwachte ommekeer
 - C** 49:1-28 Tussenstuk: Jacob zegent zijn zonen
 - B** 49:29-50:14 De dood van Jacob; Jozef begraaft hem
- A** 50:15-26 Jozef verzekert zijn broers van zijn goede bedoelingen met hen

Het boek Openbaring:

- A** 1:1-8 Proloog en Groet
 - B** 1:9-3:22 Zeven gemeenten
 - C** 5:1-8:5) Zeven Zegels
 - D** 8:6-11:19 Zeven bazuinen
 - E** 12:1-18 Vrouw, Draak en Mannelijk Wezen
 - D** 13:1-16:21 Twee Beesten, Engelen, Zeven Schalen
 - C** 17-19:5 Verwoesting van Babylon
 - B** 19:6-22:9 Nieuw Jeruzalem, Bruid
- A** 22:10-21 Slot en Epiloog

3. Complex (een combinatie van alternatie en introversie)Jesaja 6 (Complexe alternatie):

- A** 6:1 Het visioen (algemeen)
 - B** **P** 6:2-4 De Serafs
 - Q** 6:5 De profeet (onrein als contrast)
 - P** 6:6 Eén Serafijn
 - Q** 6:7 De profeet (zonde verzoend)
- A** 6:8 De Stem (specifiek)
 - B** **R** 6:8 De boodschapper ("En ik zei"); zijn bereidheid
 - S** 6:9,10 Het antwoord en boodschap
 - R** 6:11 De boodschapper ("Toen vroeg ik"); zijn verzoek
 - S** 6:11-13 Het antwoord

In de verdere studies in Openbaring zal het chiasme niet worden behandeld.

2. De Profetie van de Zeventig Jaarweken vinden we in Daniël 9:24-27.

(24) Zeventig weken zijn er bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, om een eeuwige gerechtigheid tot stand te brengen, om visioen en profeet te verzegelen, en om de Heiligheid van heiligheden te zalven.

(25) U moet weten en begrijpen: vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen, tot op Messias, de Vorst, verstrijken er zeven weken en tweeënzestig weken.

Plein en gracht zullen opnieuw gebouwd worden, maar wel in benauwde tijden.

(26) Na de tweeënzestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hemzelf zijn.

Een volk van een vorst, een volk dat komen zal, zal de stad en het heiligdom te gronde richten. Het einde ervan zal zijn in de overstromende vloed en tot het einde toe zal er oorlog zijn, verwoestingen waartoe vast besloten is.

(27) Hij zal voor velen het verbond versterken, één week lang. Halverwege de week zal Hij slachtoffer en graanoffer doen ophouden. Over de gruwelijke vleugel zal een verwoester zijn, zelfs tot aan de voleinding, die, vast besloten, uitgegoten zal worden over de verwoeste. (HSV).

Observaties uit deze profetie:

1. De profetie gaat in haar geheel over een volk en een heilige stad (vers 24), over Israël en Jeruzalem. De gemeente van Jezus Christus is niet in beeld en was verborgen voor Daniël.
2. Er worden twee vorsten genoemd: 1) de Messias, de Vorst (Jezus) (vers 25), en 2) een vorst (antichrist) die komen zal met zijn volk (vers 26).
3. De hele profetie omvat een periode van "zeventig weken" (vers 24), die verder wordt verdeeld in een periodes van $7+62+1 = 70$ weken (vers. 25,27). Na de start van de profetie waren er 7 jaarweken nodig om Jeruzalem te herbouwen: de straten en de grachten in druk der tijden. 62 jaarweken later wordt de Messias uitgeroeid, een verwijzing naar de dood van de Here Jezus op Golgotha.
4. De profetie begint "vanaf de tijd dat het woord uitgaat om te laten terugkeren en om Jeruzalem te herbouwen" (vers 25).
5. Na 69 weken wordt de Vorst, Jezus, de Messias uitgeroeid en zal Jeruzalem door de andere vorst, de antichrist, worden verwoest.
6. In de laatste week staat de tweede vorst centraal waarbij hij een verbond met Israël zal sluiten (vers 27).
7. In het midden van de laatste week zal hij het verbond verbreken en zal er een gruwelijke verwoesting komen.
8. De profetie zal eindigen met zegen en hoop voor Israël (vers 24). De hele profetie gaat in haar geheel over een volk en een heilige stad (vers 24), over Israël en Jeruzalem.

1. Wat zijn de weken waarover Daniël spreekt?

Zeventig weken, letterlijk “zeventig zevens” (Hebr. *sjavoejiem sjieviem*) zijn bepaald over het volk Israël. Met het einde van de zeventig jaarweken rondt God niet alleen zijn handelen met Israël af, maar ook het tijdperk van de heidenen (Luc. 21:24; Openb. 11:2). De profetie van de zeventig jaarweken verwijst op geen enkele manier naar de Gemeente van Jezus Christus en moet daarmee ook niet verbonden worden. Babylon en de Gemeente hebben niets met elkaar te maken.

De uitdrukking “zeventig zevens” kunnen uren, dagen, maanden of jaren betekenen en de context moet uitmaken om welke tijdsindeling het gaat. Binnen de context van de zeventigste (en laatste) week van Daniël moet deze worden verbonden met Openbaring 6-18, de “*tijd van de benauwdheid voor Jacob*” (Jer. 30:6), een periode van 7 lunaire jaren (jaren van 360 dagen). In het midden van die periode lezen we in Openbaring 11:1-3 dat Jeruzalem vertreden zal worden, 42 maanden lang, dat zijn 1260 (= $3,5 \cdot 360$) dagen of $3\frac{1}{2}$ profetische (lunaire) jaren. Een profetische week is daarom een periode van 7 lunaire jaren en noemen we ook wel een jaarweek.

Wanneer we dit toepassen op de eerste 69 jaarweken, krijgen we het volgende beeld.

De periode vanaf het moment om Jeruzalem te herbouwen tot op de Messias, de Vorst, bedraagt $62+7=69$ jaarweken. Deze periode begon toen Nehemia voor koning Artaxerxes stond (Neh. 2:1-8). Bijbelcommentaren geven doorgaans de 14 maart 445 vóór Christus als start van de herbouw van Jeruzalem.

Na het decreet van de koning was er één jaarweek nodig om Jeruzalem te herbouwen: de straten en de grachten in de druk der tijden. 62 jaarweken later wordt de Messias uitgeroeid, een verwijzing naar de dood van de Here Jezus op Golgotha. Het was in de maand Nisan dat koning Artaxerxes zijn decreet gaf (Neh. 2:1), en het was in de maand Nisan dat de Here Jezus stierf (vgl. Lev. 23:5-6; Num. 28:16-17). Tot het jaar 32, het jaar dat Jezus stierf, omvatten de 69 weken een periode van $445+31$ (het jaar nul na Christus bestaat niet; 1 voor Chr. Tot 1 A.D. is één jaar) = 476 jaar. Deze 476 jaar zijn echter zonnejaren (*solaire jaren*), jaren van 365,25 dagen. De Bijbel rekent echter in maanjaren (*lunaire jaren*), jaren van 360 dagen (vergelijk Genesis 7:11 met Genesis 8:3-4, en vergelijk Openb. 11:2 met Openb. 11:3). Deze lunaire jaren worden ook wel *profetische jaren* genoemd.

De 476 solaire jaren zijn gelijk aan $476 \cdot 365,25 / 360 = 483$ lunaire jaren. Een jaarweek binnen de profetie van Daniël omvat daarom *een periode van 7 lunaire jaren*.

Tot de dood van de Here Jezus zijn 483 (= $69 \cdot 7$) lunaire jaren verstreken en blijft er nog één jaarweek (zeven lunaire jaren) over om vervuld te worden.

Wanneer we in dagen rekenen, kunnen we de geboortedag van onze Heer ongeveer bepalen:

- De 69 jaarweken omvatten $69 \cdot 7 \cdot 360 = 173880$ dagen.
- Vanaf 14 april, 445 v. Christus komen we na 173880 dagen uit op **6 april 32 A.D.**
- Berekening: $476 \cdot 365 + 116$ (schrikkedagen) + 24 (14 maart tot 6 april) = 173880 dagen.

De Bijbelcommentaren geven ook andere geboortedata van Jezus. In onze berekening zijn we uitgegaan van 14 maart, 445 vóór Christus als start van de herbouw van Jeruzalem, maar die

datum kan afwijken. Ook hebben we niet gerekend met het verschijnsel schrikkeleeuw, waarmee onze datum van 6 april zo'n 3 dagen vroeger zou zijn. Waar het in essentie om gaat, is dat Israël behalve naar zijn geboorteplaats Bethleem (Joh. 7:42; Micha 5:2), ook wat het tijdstip betreft (30-34 A.D.), Jezus als Messias kon herkennen.

2. Er is niet genoemde tussenperiode of interim, tussen de 69e jaarweek en de 70e jaarweek. Wat betekent dat?

“Het koninkrijk werd weggenomen van Israël en gegeven aan de Gemeente van Christus.”

Na de dood van Christus werd Israël tijdelijk terzijde gezet. Dit lezen we in Matthéüs 21:43:

“Daarom, Ik zeg u, dat het Koninkrijk Gods van u zal weggenomen worden en het zal gegeven worden aan een volk, dat de vruchten daarvan opbrengt”, dat wil zeggen dat het koninkrijk werd weggenomen van Israël en gegeven aan de Gemeente van Christus.

Het koninkrijk werd aangeboden aan Israël op basis van haar eerstgeboorterecht (Ex. 4:22,23). In het Oude Testament was er iets bijzonders met een eerstgeborene: hij bezat de rechten van de eerstgeborene. Wat waren de rechten van de eerstgeborene?

1. Een dubbel deel van de erfenis (Deut. 21:15-17). De eerstgeborene kon het extra deel verliezen vanwege zonden, zoals we zien bij Esau en Ruben.

2. Een positie van gezag - koninklijke bediening (Gen. 27:37; 43:33).

3. Een positie van priesterschap - priesterlijke bediening (Num. 8:17-19) Deze twee rechten (de koninklijke en priesterlijke) zien we ook in het Koning-Priesterschap van Melchizedek. Melchizedek zegende Abraham met brood en wijn. In het Messiaanse tijdperk zal Christus, op gelijke wijze, als Priester naar de ordening van Melchizedek, het zaad van Abraham zegenen. Ook christenen zullen dan met Christus heersen als mede-erfgenamen in de functie van koningen en priesters. In Psalm 2:8 lezen we dat de “erfenis” zal bestaan uit volken tot bezit. Dit zal een dubbel deel van de erfenis zijn, want deze erfenis heeft betrekking op een heerschappij die zowel met de hemel als met de aarde is verbonden.

Om het komende koninkrijk goed te begrijpen, moeten we goed het onderscheid zien tussen het hemelse deel en het aardse deel van het komende koninkrijk. De Schrift noemt in het bijzonder drie zonen: Christus, Israël en de Gemeente. Al deze drie zonen zijn eerstgeboren zonen:

1. Ex. 4:22,23: *“Israël is mijn eerstgeboren zoon.”*

2. Col. 1:15,18: *“Christus is de eerstgeborene uit de doden en de eerstgeborene der ganse schepping.”*

3. Hebr. 12:23: De Gemeente ook beschreven als eerstgeborene: *“een plechtige vergadering van eerstgeborenen.”*

Al deze drie zonen zijn zaad van Abraham (Gal. 3:15,16,29), en het dubbel deel omvat de heerschappij van het hemelse deel over het aardse deel van het komende koninkrijk. Israël heeft haar hemelse deel, het koninkrijk der hemelen, verspeeld (Matt. 21:43), en heeft alleen haar aardse deel over. De beloften die daarmee zijn verbonden, zullen straks in alle heerlijkheid worden vervuld.

In de periode tussen de 69^e en 70^e week richt God zich op de gemeente van Jezus Christus Om “een volk voor zijn naam uit de heidenen te vergaderen” (Hand 15:14). Dan, vanaf de 70^e jaarweek “zal Ik wederkeren en de vervallen hut van David weder opbouwen, en wat daarvan is ingestort, zal Ik weder opbouwen, en Ik zal haar weder oprichten, opdat het overige deel der mensen de Here zoeken, en alle heidenen, over welke mijn naam is uitgeroepen, spreekt de Here, die deze dingen doet, welke van eeuwigheid bekend zijn” (Hand. 15:16-18).

De profetie van de zeventig jaarweken heeft niets met de gemeente van Jezus Christus te maken en is een associatie met Babylon niet op zijn plaats. De gemeente van Christus heeft niets met Babylon te maken.

Het geweldige van de profetie van de zeventig jaarweken is dat de geboortedag van Christus bij benadering kan worden bepaald. De Schriftgeleerden wisten dat de Messias in Bethlehem zou worden geboren, maar ze konden aan het tijdstip ook weten dat Jezus de Messias was!

De profetie van de 70 jaarweken (Dan. 9:24-27)	<interval>	Jer. 30:7: “tijd van benauwdheid voor Jacob”	
Nehemia 2:1-8 - Golgotha	Gemeente van Christus	Openb. 6-18	(Messiaanse) Koninkrijk
483 jaar	± 2000 jaar	7 jaar	1000 jaar
69 jaarweken: 483 jaar		70 ^e jaarweek: 7 jaar	

De Joden konden weten wanneer de eerste komst van Christus aanstaande was. Christenen kunnen ook weten wanneer de opname en de tweede komst van Christus aanstaande is. Wij staan heel dicht voor de opname van de gelovigen en de wederkomst, zeven jaar later. Na de dood van Christus, zal Hij na twee dagen, op de derde dag terugkomen Hij zal terug komen na twee dagen, bij het aanbreken van de derde dag. Op basis van de zeventallige indeling van de Schrift zal dit na 2000+ jaren zijn. Op dit moment, laten we zeggen voorjaar 2020, zijn we 1988 jaar na de dood van Christus. Wanneer we het getal 1987 omrekenen naar jaren van 360 dagen, komen we op 2017 jaar, dus 17 jaar in de plus! De opname van de gelovigen kan daarom op ieder moment plaatsvinden!

In de volgende studie zullen we verder kijken naar de opname van de gelovigen en de relatie tot de Verdrukking.

Studievragen

1. Leg uit wat de zeventallige indeling van de Bijbel is?
2. Waarom is de profetie van de zeventig jaarweken zo belangrijk?
3. Wat is de indeling in zeven van het boek Openbaring?
4. Waar is Openbaring 2-3 een profetie van?
5. Wat was jouw belangrijkste les uit die brieven?
6. Wat bepaalt je houding nu je weet dat de opname elk moment kan plaatsvinden?
7. Wat sprak je het meest aan in deze studie?